

Ikke des mindre findes det hensigtsmæssigt at medtage forslagene om disse marginale forbedringer af grænsegængerreglerne i dette lovforslag, henset til at problematikken udløses af et dødsfald.

3.15.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at kildeskattelovens § 5 C og ligningslovens § 9 F ændres, således at reglerne heri fremover skal gælde indtil udløbet af den måned, hvori grænsegængerens ægtefælle er afgået ved døden, og ikke som nu ophører med at gælde ved udgangen af indkomståret forud for det indkomstår, hvori grænsegængerens ægtefælle afgår ved døden.

Forslaget betyder, at grænsegængere fremover også på dette område bliver ligestillet med fuldt skattepligtige personer.

3.16. Øvrige elementer

Lovforslaget indeholder endvidere en række mindre justeringer og præciseringer af dødsboskatteloven, som er omtalt nedenfor.

3.16.1. Indførelse af procentnedslagsregler

Ligningslovens § 7 O, stk. 2, indeholder en regel, hvorefter visse indtægter kun medregnes til den skattepligtige indkomst med 85 pct. af beløb, der overstiger en beløbsgrænse. Endvidere indeholder afskrivningsloven i § 9, stk. 4, og § 21, stk. 6, regler, hvorefter visse afskrivninger kun skal medregnes til den skattepligtige indkomst med 90 pct. Fælles for disse procentnedslagsregler er, at de efter dødsboskatteloven ikke gælder for dødsboer.

Der er tale om indtægter, som grundet deres karakter af éngangsindtægter historisk har været beskattet efter de lempelige beskatningsregler i lov om særlig indkomstskat. Procentnedslagsreglerne er oprindeligt indført i forbindelse med overførslen af særlig indkomst til beskatning efter reglerne om skattepligtig almindelig indkomst for at sikre en fortsat lempeligere beskatning af disse engangsindtægter. Baggrunden for, at procentnedslagsreglerne ikke har været gældende ved beskatning efter dødsboskatteloven er, at beskatningsprocenten heri, 50 pct., historisk har været lavere end marginalskatteprocenterne efter personbeskatningssystemet, og at det derfor ved dødsboskattelovens indførelse er skønnet urimeligt at inkludere dødsboerne i den kreds, som måtte kompenseres for overgangen fra særlig indkomstbeskatning til almindelig indkomstbeskatning af de pågældende indtægter.

Den sænkning af marginalskatteprocenterne for personer, der er gennemført siden 1997, bevirker imidlertid, at det i dag fremstår som mindre åbenbart,

at procentnedslagsreglerne ikke bør gælde ved beskatning efter dødsboskatteloven.

Samtidig har SKAT gennem årene konstateret, at særreglerne om, at procentnedslagsreglerne ikke gælder ved beskatning efter dødsboskatteloven, ikke er almindeligt kendt blandt de rådgivere, der bistår arvingerne. Det kan derfor med en høj grad af vished forudses, at hvis et dødsbo eller en mellempriodeselvangivelse indeholder indtægter af de nævnte arter, så skal SKAT efterfølgende kontrolleregne og korrigere bobeskatningsindkomsten eller mellempriodeindkomsten.

Det må på det foreliggende grundlag anses for materielt rimeligt, at procentnedslagsreglerne også sættes i kraft for så vidt angår beskatning efter dødsboskatteloven. Der opnås herved tillige en praktisk administrativ forenkling og besparelse, idet korrektion af selvangivelser af denne årsag fremover undgås.

Der henvises til § 1, nr. 14 (dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5), og nr. 35 (dødsboskattelovens § 22, stk. 1, nr. 5) og de fælles bemærkninger hertil.

3.16.2. Flytning af frist for at indgive selvangivelse for mellemprioden

Efter dødsboskattelovens § 13, stk. 5, skal der i visse tilfælde foretages en skatteansættelse af mellemprioden i skattefritagne dødsboer, selv om hverken boet eller SKAT har krævet det. I disse tilfælde skal boet indgive selvangivelse senest 6 måneder efter dødsfaldet, dog tidligst 2 måneder efter, at skifteretten har truffet afgørelse om boets behandlingsmåde. Der gælder dog en særregel for tilfælde, hvor afdøde i mellemprioden har errevet eller i væsentligt omfang deltaget i driften af en erhvervsvirksomhed, der tilhørte afdødes efterlevende ægtefælle, og hvor ægtefællen kræver et beløb beskattet hos afdøde. Et sådant krav har ægtefællen mulighed for at stille helt frem til det tidspunkt, hvor ægtefællen selv skal indgive selvangivelse for det pågældende år.

Efter praksis gives der i dag ofte henstand med indgivelse af selvangivelsen inden 6 måneder fra dødsfaldet, hvis boets formueforhold indikerer, at boet ikke vil opfylde skattefritagelseskravene, eller hvis der er tvivl om dette. Det kan først endeligt konstateres, om boet er skattefritaget eller ej, når boopgørelsen er udarbejdet. Henstanden er således begrundet i, at det ikke er hensigtsmæssigt, at boet først indgiver selvangivelse for mellemprioden for senere at skulle selvangive for bobeskatningsperioden i stedet.

I de tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle kræver et beløb beskattet hos afdøde, volder det såvel skifteretten m.fl. som SKAT betydelige administrative